

Του Ηρακλή Μήλλα – για Τα Νέα, 2017. 8.12 (No. 11)

Αριστεία ή ισότητα;

Όλα στράβωσαν από πολύ παλιά, με τον Όμηρο. Τι το ήθελε το αριστοκρατικό «αιέν αριστεύειν»; Βέβαια ο Όμηρος δεν ήταν σοσιαλιστής και τον είχε παρασύρει η μανία για την άμιλλα, τον συναγωνισμό, τον ανταγωνισμό, τον νεοφιλελευθερισμό, κοινώς το καρώτο που σου βάζουν μπρος από το στόμα σου κι εσύ τρέχεις και χωρίς να το καταλάβεις εξυπηρετείς τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Η αποξένωση των αρχαίων Ελλήνων από τις προλεταριακές αξίες ήταν τέτοια που γκρέμιζαν και τα τείχη των πόλεων για να περάσουν οι ολυμπιονίκες. Και βέβαια μετά κερδοσκοπούσαν οι διαπλεκόμενοι εργολάβοι που ξαναέκτιζαν τα τείχη. Στο όνομα της αριστείας βασιλεύε η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο.

Σκεφτείτε πόσα χρήματα θα εξασφαλιζόταν αν αποφάσιζαν να κρίνουν τον καλύτερο

αθλητή με κλήρωση και πόσες προσλήψεις (με κλήρο) στο δημόσιο θα εξασφαλιζόταν! Αυτή η μέθοδος θα ήταν και δίκαιη εφόσον έτσι θα είχανε ισότητα. Το επιχείρημα ότι υπάρχουν βαθμίδες στις ικανότητες των ανθρώπων και ότι αυτές είναι συνάρτηση προσωπικής προσπάθειας είναι ένα ταξικό ψέμα. Οι επιτυχημένοι προέρχονται από την προνομιούχα τάξη. Για αυτό οι επιτυχημένοι είναι και οι μισητοί.

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν ικανοί και ανίκανοι, όλοι είμαστε ίσοι. Απαξ και αυτό γίνει αποδεκτό παύει το άγχος και ένας νέος κόσμος γεννιέται. Ειδικά οι νέοι μας θα μπορούν πλέον να ερωτεύονται (και θα έχουμε και αύξηση του πληθυσμού) και να πίνουνε τον καφέ τους με την άνεσή τους παρά να γυρνούν στα μαγκανοπήγαδα των σχολείων, των γυμναστηρίων, της αγοράς και των απεχθών εξετάσεων. Δεν θα νιώθουν την ρετσινιά του τεμπέλη και του αποτυχημένου, όλοι το ίδιο αποτυχημένοι θα είμαστε και πολύ χαλαροί.

Η εποχή το Όμηρου είναι το παρελθόν, το μέλλον είναι των μακαρίων και πτωχών τω πνεύματι. Οι εποχή της αριστείας και των αριστοκρατών πρέπει να τελειώσει. Με κλήρο πλέον, μεταξύ ίσων να κρίνονται όλοι. Ποια επιχείρηση θα ζήσει και ποια θα κλείσει, ποιος θα μπει και ποιος όχι στο πανεπιστήμιο, βέβαια και ποιος θα πάρει πτυχίο, ποια ομάδα θα μείνει και ποια θα υποβιβαστεί, ποιος θα πάρει το κύπελλο, ποιος θα πάρει υποτροφία, ποιος προαγωγή και καλύτερο μισθό, όλα αυτά δεν πρέπει να δίνουν το μήνυμα ότι επιβραβεύονται αυτοί που καταβάλλουν τη μεγαλύτερη προσπάθεια και επιτυγχάνουν ορισμένους στόχους: οι άριστοι δηλαδή. Πρέπει όλοι να είμαστε ίσοι, τεμπέληδες, πονηροί, εργατικοί, ευφυείς και ευσυνειδητοί. Όλοι θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του σοσιαλισμού, ανεξάρτητα από το βίο που θα επιλέξουμε.

Και τι θα απογίνουμε χωρίς κίνητρα για το καλύτερο; Μα θα έχουμε νέα κίνητρα: θα επιλέγουμε σωστά τις πολιτικές δυνάμεις που και αυτές με τη σειρά τους θα μας προωθήσουν σε νέες προοδευτικές καριέρες. Με κλήρωση ή και αν χρειαστεί με απευθείας ανάθεση, με υγιή πολιτικά κριτήρια όχι με κριτήρια της αγοράς. Στο κάτω κάτω, οι άνθρωποι δεν είναι βιομηχανικά προϊόντα, είναι ζώα πολιτικά και πολιτικά αυτό μας συμφέρει!

*

